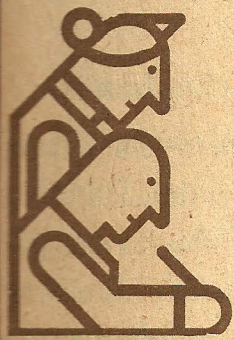

คนที่ปรึกษา

สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ม.ล.เกษร สนิทวงศ์

ศาสตราจารย์ นายแพทย์อุดม โปะะกฤษณะ

ศาสตราจารย์ นายแพทย์เสม พริ้งพวงแก้ว

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ประกอบ ตู้จินดา

ศาสตราจารย์ นายแพทย์วิจิตร วิจารณ์ดี

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ร่มไทร สุวรรณิก

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ศรีพร วณิเกียรติ

ศาสตราจารย์ นายแพทย์อาวุธ ศรีศุกรี

ศาสตราจารย์ นายแพทย์จิตร บุรี

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ทวี ทั้งสุบุตร

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ทองจันทร์ หงส์คารมภ์

รองศาสตราจารย์ นายแพทย์เทพมณ เมืองแมน

รองศาสตราจารย์ นายแพทย์อนุวัตร ลิ้มสุวรรณ

นายแพทย์อุทัย สุดสุข

นายแพทย์อริน สวรรุข

ดร.โกวิท วรพิพัฒน์

นายบรรลุ แสงสิงแก้ว

นายมีชัย วีระไวทยะ

อาจารย์บุญชู ธรรมทัศนานนท์

อาจารย์พงศ์พันธ์ อันตะริกานนท์

อาจารย์วิทยา เทียนจวง

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดทุกจังหวัด

นายภิญโญ พนมไชย

ที่ปรึกษาฝ่ายศิลป์

นายเชาว์ จงม้นคง

นายอนันต์ อนุศาสนะนันท์

ที่ปรึกษากฎหมาย

นายแพทย์วิฑูรย์ อังประพันธ์

คุยกับผู้อ่าน

เมื่อเร็ว ๆ นี้ ศาสตราจารย์เวย์ จากฮิลลินอยส์ ให้หนังสือแก่ผู้เขียนเล่มหนึ่ง เป็นนิตยสารอเมริกัน ชื่อ Medical Self-Care หรือนิตยสารว่าด้วยการรักษาตนเอง ทำนองเดียวกับ “หมอชาวบ้าน” แสดงให้เห็นว่าแม้แต่ในอเมริกาก็มีการส่งเสริมให้รักษาตนเอง

นายแพทย์มาห์เลอร์ ซึ่งเป็นผู้อำนวยการองค์การอนามัยโลก เล่าว่า ในประเทศสวีเดน ซึ่งมีแพทย์อยู่ทั่วทุกหนแห่ง ประชาชนที่เจ็บไข้ได้ป่วย ร้อยละ 60 ไปซื้อยากินเอง ในประเทศเดนมาร์กซึ่งเป็นประเทศของท่านเอง ซึ่งมีแพทย์อยู่ทั่วทุกหนแห่ง ผู้ที่เจ็บป่วยประมาณร้อยละ 40 จะไปหา “หมอเถื่อน” เพราะคนไข้ชอบเล่าอาการให้แพทย์ฟังนาน ๆ แต่ “หมอไม่เถื่อน” ไม่ค่อยมีเวลาฟังคนไข้ เรียกว่า “พออัปกจะเล่า ก็ได้รับใบสั่งยา” แต่ “หมอเถื่อน” รับฟังคนไข้เป็นเวลานาน ๆ จึงเป็นที่นิยม

นายแพทย์คาร์ ไวท์ แห่งมูลนิธิโรคคิเฟลเลอร์เล่าว่า การศึกษาในสหรัฐอเมริกาแสดงว่าบรรดาความเจ็บไข้ได้ป่วยทั้งหมดที่ทุเลาเบาบางลง หรือหายนั้น ประมาณร้อยละ 20 เท่านั้นที่หายจากการรักษาจำเพาะ ส่วนอีกร้อยละ 80 นั้นหายเพราะเหตุอื่น เช่น หายเอง หายเพราะได้รับความพอใจ เช่น พอใจที่ได้รับยาบางอย่าง และพอใจที่ได้รับการพูดจาติดต่อด้วยเป็นอย่างดี (ไม่ใช่พูด ตวาด แบบในสถานที่ราชการทั่ว ๆ ไป)

เรื่องราวต่าง ๆ ข้างต้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการแพทย์ และการสาธารณสุข และแสดงให้เห็นถึงความสำคัญและคุณค่าของการรักษาตนเอง และการช่วยกันรักษาเอง นายแพทย์มาห์เลอร์ ผู้อำนวยการองค์การอนามัยโลกและผู้รู้ทั้งหลายท่านกล่าวว่า การรักษาตนเองเป็นคุณธรรมอย่างยิ่ง พระพุทธเจ้าตรัสมานานแล้วว่า อดตา หิ อดโน นาโถ

ที่กล่าวนี้มีได้หมายความว่าโลกไม่ต้องการแพทย์ ตรงข้ามโลกต้องการแพทย์ที่มีความรู้ความชำนาญมากที่สุด แต่ใช้ความรู้ความชำนาญนั้นสอนให้ประชาชนมีความรู้ในการรักษาตัวเองมากที่สุด และคอยช่วยเหลือในการตรวจรักษาในปัญหาที่ยากเกินความสามารถที่ประชาชนจะทำได้เอง

การรักษาตัวเอง จึงไม่ใช่เรื่องชั่วคราว หรือเรื่องของชนบท หรือเรื่องของความยากจน แต่การรักษาตนเองคือคุณธรรม ที่จะต้องขยายตัวออกโดยกว้างขวางยิ่งขึ้นเป็นนิรันดร์ สำหรับมนุษยชาติ โดยทั่วไป ไม่ว่าจนหรือรวย ไม่ว่าในประเทศนี้ หรือประเทศอื่นใด

ประเวศ ๐: ๕